

Ehrwald 1. – 7. okt 2000

Efter en noget forvirret dag, hvor jeg måtte stå i kø $\frac{3}{4}$ time for at få vores valuta, og Ulla skulle rense hønseshus og pakke kommer vi lidt panikagtigt af sted fredag 29.9 og passerer Sønderborg ved 21-tiden.

Vi har fået lokket Merete med – og det er lykkedes hende at få ferie, hvor det ellers ikke kan lade sig gøre. Derfor fortsætter vi til Flensborg, hvor vi får ostemad, inden vi går i seng. Det er sommerligt vejr

Lørdag 30.9 afrejse fra Flensborg efter at have tanket såvel vin, øl og benzin i City Grossmarkt. Stadig sommerligt vejr med 23 grader. Flot tur gennem Tyskland med nye dæk på bilen, som er en ren fornøjelse.

Ankommer til Untergeis ad den gale vej via Bad Herzfeld fordi vi ikke får drejet fra ved den rigtige 'Ausfahrt'. Kommer allerede ved 17-tiden så der er tid til at gå en lille tur i byen op til kirken, som dog er lukket – der er ikke meget at komme efter, så det bliver et glas fadøl på Meretes terrasse, inden vi får schnitzler af forskellige afarter af husets eget kvæg. Rigtig godt.

Søndag d. 1. 10

Der er først morgenmad kl. 8, fordi det er søndag, og det betyder også, at vi gå glip af frisk morgenbrød. Ved 9-tiden kommer vi så af sted og får tanket op, så vi kan klare os til Østrig. Skal se, hvor langt motorvejen er ført igennem – men der er stadig mange kilometer fra motorvejen slutter og til Füssen. Der er lavet ny omfartsvej, så man ikke kommer til Füssen (og ej heller til Reutte), men grænsekontrollen er helt ophævet (også ved Gries).

Vel fremme i Ehrwald ca 13.30 hvor Evi står og tager imod – Willy kommer også ud – og meddelelsen er, at vi skal have den store lejlighed og Merete den lille. Det er ved at slå Ulla ud, at vi ikke skal have vores sædvanlige bopæl, og værtparret er oprigtigt kede af deres dispositioner. Efter at have indrettet os skal den traditionelle tur over 'moos'en' til Leermoos og ad Panoramavej gennemføres. Desværre småregner det, så paraplyerne må medbringes og der er ingen solnedgang på Zugspitze. Vejret har skiftet her til morgen efter 3 ugers uafbrudt solskin. Det er fire år siden vi var her sidst, og der er blevet bygget meget nyt og der er sket stor udskiftning af forretninger.

Standardmenu: Nakkekoteletter m spinat og franske kartofler

Mandag d.2.10

Det regner – og det har det gjort hele natten, men efter vores morgenmad og madpakkesmøring lysner det lidt. Skyerne hænger lavt, så det skal ikke være bjergtur, så valget er Heiterwanger See. Nu er det tørvejr og rart så da vi passerer grænsen mellem Heiterwanger See og Plansee fortsætter vi fortrøstningsfuldt ad den smukke sti over søvejen

Bådene sejler endnu. Campingpladsen ved toppen af Plansee er undergået betydelige udvidelser. Og efter at vi nu har gået flere timer i tørvejr begynder det at regne, netop som vi skal have frokost. Det er jo surt, men heldigvis ligger der en privat blokhytte (*Furchterlichthütte*), hvor vi placerer os under udhænget og benytter bæk og bord.

Efterfølgende bliver det så til $2\frac{1}{2}$ times vandring i silende regn, så vi er meget glade over at huset har et godt tørrerum.

Der bliver købt apfelstrudel hos Bäckerei Sam i Leermoos og rom til eftermiddagstejn, så vi kan varme os på den måde.

Menu: Hamburgerryg med savoikål.

Tirsdag d.3.10

Skyerne hænger stadig lavt, så der er ingen grund til at gå i bjergene, og der er stadig regnbyger. *Partnachklamm* er udset som mål, men ved overrækkelsen af vores gæstekort anbefaler Evi og Willy at vi i stedet tager til *Höllentalklamm* som ligger vest for Garmisch lige øst for Zugspitze. Og det er et godt valg. Det vi vandrer fra ca 700 m højde til ca 1200 meter gennem efterårsfarvet skov langs det brusende vand indtil vi kommer ind i selve klammen. Den er både lang og flot med lange stræk med tunneler og der kommer vand alle vegne fra ned fra klippesiderne ud gennem kridtlagene. Så selv om vi har paraplyer med bliver man ganske våd. Absolut anbefalelsesværdig. Vi har ikke taget frokosten med, så den indtages ved 14.30-tiden inden døre. Vejret er klaret op, så det i det mindste ikke regner mere, men skyerne hænger stadig lavt, så det bliver indendørs sysler med kortskrivning og rapportskrivning mens Ulla udforsker den nærliggende skov. Vi er kommet for hurtigt ud ad døren: jeg har glemt mine vandrestokke og jeg har ikke fået chek'et at det rigtige billedprogram var installeret på den bærbare, så det bliver så ved de 26 digitale billeder, som det kan rumme. Surt show.

Menu: Hamburgerryg

Onsdag d. 4.10

Morgnen starter flot: der er klar himmel og solskin, og da jeg kommer op til morgenbordet er der pyntet med blomster, som Ulla har plukket sent i går eftermiddag. Til min store overraskelse er det ud over det medbragte flag også tænkt på gaver. Den henter Ulla og det er en rebus bestående af en spids sten sat i en kartoffel, et flettet kunstværk i græs med en ring i den ene ende og et Z i kviste: et top-nøgle-(z)sæt! Og Merete donerede 2 CD'er. Da jeg vil forevige morgnen med videokameraet fungerer det ikke. Og et skift af batteri giver 5-7 sek. film – så kan man ikke se mere i søgeren...Apparatet har åbenbart fået fugt på turen om Plansee, hvor rygsækken afslørede, at den ikke er vandtæt. Endnu en trist oplevelse. Da jeg er ude for at tørre vinduer af på bilen kommer både Evi og Willy marcherende og overrækker en flaske Tiroler Obst (Birne Williams) i dagens anledning – det er jo rørende. Vi har planlagt at tage til *Rinnen* op på *Raazalm*, og det bliver en rigtig fin tur i solen og frokosten indtages ved *Reutener Hütte* i 1720 m højde i varm højfjeldssol og med fuldt udsyn til alle bjergene (inkl. Zugspitze, hvor man tydeligt i kikkerten kan se hvorledes komplekset ligger på en klippetop) Vi overrasker en gemse, som dog ikke lader sig forstyrre af at vi står og kigger på den på 50 m. afstand. Undervejs ser vi, hvorledes helikoptere transporterer det store jernstativer mod laviner op i bjergene. Så er der den lange vej tilbage til stausøen så vi er først tilbage ved bilen kl. 16. Til en forandring er vi gået på østsiden hjem for at gå i solen, og så sparer vi også en enkelt stigning, i forhold til hvis vi var gået gennem skoven på vestsiden. Fødselaren får lov til at bestemme menuen: vildt, og der er endnu 2 flasker *Pomerol* tilbage, så det er en god afslutning på en vellykket dag. Ved 23-tiden ringer Flemming på mobilen for at ønske til lykke, og det var jo rart.

Torsdag d. 5.10

Alle bjergene er forsvundet, da vi står op. Radioen siger, at der er 'heiter' på Zugspitze, så det er 'hochnebel', der generer os. Willy har tilbudt at køre os til Fernpass (og sætte vores bil i Leermoos). Willy kommer forvildet ned lidt over 9 – de havde sovet så godt – men er meget hurtigt iført kørekort og kortvisning.

Ved 10-tiden starter vi fra Fernpass – og kan glæde os over at vejen er blevet udbygget. Alligevel har jeg glemmt, at strækningen faktisk er lidt streng på det første stykke. Da vi passerer ca 1500 meter er vi kommet over tågen og kan nyde solen.

Vi tager vi mod *Wolfratshauserrhütte*, som vi ikke har prøvet før. Vi kikker op mod *Grubigstein* og mindes tidligere ture, men går ellers ad stierne op mod hytten, mens vi samtidig kun kan se toppen af bjergene fordi tågen ligger som tæt vattæppe ned gennem dalene.

Frokost indtages på en bænk med udsigt over mod Zugspitze og så er der ganske få meter til hytten. Vi er blevet anbefalet en vej ned over *Gartner Alm*, men den nedtur opgiver vi da stien er ganske smal og stejl – og desuden ligger tågen så højt så den udsigt vi skulle have haft, vil alligevel ikke være der. Derfor bliver det en kombination af vej 9-10-7 og 6 inden vi når tilbage til Leermoos..

På den måde har vi haft en dag, hvor vi kunne se det der var over 1500 m i solskin og under 1300 m i overskyet vejr – og så et lag tåge på 200 meter. (Evi har udtalt, at det sker 5-6 gange om året!). *Apfelstrudel* er på indkøbssedlen, men den første bager i Lermoos har det ikke, den næste i Ehrwald heller ikke, men i Cafe Leitner får vi hvad vi ønsker.

Efter vi har fået vores the med rom kommer Willy ind for at sikre sig, at alt er gået godt. Det er gode værterfolk!

Ingen gemser i dag.

Menu: Lammekoteletter med brocolli.

Fredag d 6.10

Udsigten har hele ugen lovet regnvejr fra vest. Så er man i det mindste forberedt. Og ganske rigtig regner det fra Reutte til Salzburg. Det siler ned i tykke tove og det fjerner jo noget af motivationen til at vandre. Ulla går en tur til byen, mens jeg skriver Nepalrapport og Merete læser medbragte tidsskrifter.

Der er ingen lyspunkter så ved middagstid tager vi bilen og drager til Leermoos for at se på dukke til Josefine. Der var middagslukket (men dukken svarede heller ikke til førstehåndsindtrykket), så vi køber lidt til frokosten i det nye M-Preis-supermarked, der ligger ved indkørslen til Ehrwald, når man kommer fra Bieberwier.

Og så skal der lige købes Apfelstrudel og hentes turistbrochurer inden vi drager hjem til indendørsfrokost.

Kl. 15 er middagslukningen forbi og Merete og Ulla drager atter til byen for at finde den rette dukke og noget til Oliver.

Det er lykkedes at få lidt liv i videokameraet- Det har spist batteri, men nu er der atter liv i søgeren, selv om optagelsen ikke er helt stabil. Spændende, om det kan reddes fra dødsdommen.

Restemenu: hamburgerryg & vildt

Lørdag d. 7.10

Så er det hjemrejse. Sådan en uge går urimeligt hurtigt, og alligevel er det en utroligt afstressende måde at holde ferie på. Afskeds morgen med Willy og Evi hvor sneen ligger 5-10 cm højt.

Heldigvis forsvinder den når vi kommer ned fra højderne og længere væk, så fra Pronten ser folk underligt på os, når vi kommer kørende med sne på taget.

Turen går fint uden kødannelser bortset fra stykket mellem Pronten og motorvejen – og vel hjemme i Flensborg ved 21-tiden inviterer Merete på middag på "Cheval et Canard" med lækker, fransk mad i klosterkælderomgivelser. (Cheval'en hentyder formentlig til værtparrets forkærlighed til Ferrari).

Søndag pakkes der bil med sager til Nana (og vi erhverver et bord, vi kan bruge i køkkenet i Sverige). Et kort visit i Sønderborg – og så er det hverdag igen.